

Thứ Hai, 19-5-2025. Năm C
Monday, May-19-2025. Year C
Tuần 5 Phục Sinh

Cv 14, 5-18   Acts 14:5-18
Anh có lòng tin để được cứu chữa (Cv 14,9)

There is something remarkable about the man whom St. Paul healed in today's first reading. He had been paralyzed from birth, so he had likely been resigned to the thought that he would never walk. He was a Gentile, so he probably had been taught from his youth to mistrust Jews and their belief in the God of Israel. And now he was hearing about a Jew, Jesus, who had risen from the dead. The odds that a man in his situation would be open to Paul's message were slim indeed! And yet Paul could tell that this man "had the faith to be healed" (Acts 14:9).

Let's take some time to consider this man's faith and the insights his story might give us when we face our own challenges to believe.

First, this man didn't seem to be bound by bitterness over his condition. In his culture, a disability like lifelong paralysis was devastating. Accommodations like wheelchair ramps and special parking spots are becoming more common for us, but there was nothing like that back then. They didn't even have wheelchairs! Everything would have been difficult for him. But through Paul's preaching, the Holy Spirit helped this man embrace the very real possibility that God could turn his life around.

Second, this man eagerly listened to Paul's

Có điều gì đó đáng chú ý về người đàn ông mà Thánh Phaolô chữa lành trong bài đọc một hôm nay. Ông đã bị liệt từ khi sinh ra, vì vậy ông có thể đã cam chịu với suy nghĩ rằng mình sẽ không bao giờ đi được. Ông là người ngoại đạo, vì vậy ông có thể đã được dạy từ khi còn trẻ là không tin tưởng người Do Thái và niềm tin của họ vào Thiên Chúa của Israel. Và bây giờ ông đang nghe về một người Do Thái, Chúa Giêsu, người đã sống lại từ cõi chết. Khả năng một người trong hoàn cảnh của ông sẽ cởi mở với thông điệp của Phaolô thực sự rất mong manh! Nhưng Phaolô có thể nói rằng người đàn ông này "có đức tin để được chữa lành" (Cv 14,9).

Hãy dành chút thời gian để xem xét đức tin của người đàn ông này và những hiểu biết mà câu chuyện của ông có thể mang lại cho chúng ta khi chúng ta đối mặt với những thách thức của riêng mình để tin tưởng.

Đầu tiên, người đàn ông này dường như không bị ràng buộc bởi sự cay đắng về tình trạng của mình. Trong nền văn hóa của ông, một khuyết tật như chứng liệt suốt đời là điều tàn khốc. Những tiện nghi như đường cho xe lăn và chỗ đậu xe đặc biệt đang trở nên phổ biến hơn đối với chúng ta, nhưng vào thời điểm đó không có gì giống như vậy. Họ thậm chí còn không có xe lăn! Mọi thứ hẳn rất khó khăn với ông. Nhưng qua lời rao giảng của Phaolô, Chúa Thánh Thần đã giúp người này nắm bắt được khả năng thực sự rằng Chúa có thể thay đổi cuộc đời ông.

Thứ hai, người đàn ông này háo hức lắng nghe lời rao giảng của Phaolô. Ông có thể hoài nghi về bất kỳ ý nghĩ nào về sự chữa lành của Chúa

preaching. He could have been cynical about any thought of divine healing—his own pagan gods were of no help, after all. But something in Paul’s preaching sparked a new faith in him and moved him to listen with an open heart. And that faith in the God of Israel—the God revealed in the risen Lord Jesus—was so evident to Paul that he healed him (Acts 14:9).

We may sometimes feel as if we are sitting at God’s feet, with imploring eyes, begging him to answer us. Whether it’s a need for physical healing, a wounded relationship, or a persistent sin pattern, we all have something we have implored God about for years. It can be frustrating to see those prayers unanswered. Yet the hope that this man showed can inspire us. Like him, we can still dare to believe! We can keep asking, keep hoping, and keep loving the Lord. We can still trust that he has a purpose for all things under heaven—including each one of us!

“Lord, I believe in you!”

- rất cuộc, các vị thần ngoại giáo của ông chẳng giúp ích được gì. Nhưng có điều gì đó trong lời rao giảng của Phaolô đã khơi dậy một đức tin mới trong ông và thúc đẩy ông lắng nghe bằng một tâm lòng rộng mở. Và đức tin vào Thiên Chúa của Israel - Thiên Chúa được bày tỏ trong Chúa Giêsu phục sinh - đã quá rõ ràng với Phaolô đến nỗi ông đã chữa lành cho ông (Cv 14,9).

Đôi khi chúng ta có thể cảm thấy như thể mình đang ngồi dưới chân Chúa, với đôi mắt cầu khẩn, cầu xin Người trả lời chúng ta. Cho dù đó là nhu cầu được chữa lành về thể xác, một mối liên hệ bị tổn thương hay một thói quen tội lỗi dai dẳng, tất cả chúng ta đều có điều gì đó mà chúng ta đã cầu xin Chúa trong nhiều năm. Thật bức bối khi thấy những lời cầu nguyện đó không được đáp lại. Tuy nhiên, hy vọng mà người đàn ông này thể hiện có thể truyền cảm hứng cho chúng ta. Giống như ông, chúng ta vẫn có thể dám tin! Chúng ta có thể tiếp tục cầu xin, tiếp tục hy vọng và tiếp tục yêu Chúa. Chúng ta vẫn có thể tin rằng Người có mục đích cho mọi vật dưới gầm trời - kể cả mỗi người chúng ta!

Lạy Chúa, con tin cậy nơi Chúa!

Ga 14, 21-26

John 14:21-26

Thưa Thầy, tại sao Thầy phải tỏ mình ra cho chúng con, mà không tỏ mình ra cho thế gian? (Ga 14,22)

Don’t you sometimes wish that Jesus would manifest himself in unmistakable terms, showing his reality, his power, and his purposes beyond a shadow of a doubt? In today’s Gospel reading, that seems to be what’s on the mind of “Judas, not the Iscariot” (John 14:22). If Jesus really did come to establish God’s kingdom on earth, why wasn’t this the right time to make some grand gesture to convince the whole world who he was?

Chẳng phải đôi khi bạn mong muốn rằng Chúa Giêsu sẽ tỏ mình ra bằng những lời lẽ không thể nhầm lẫn, cho thấy thực tại, quyền năng và mục đích của Ngài vượt xa mọi nghi ngờ sao? Trong bài Tin Mừng hôm nay, dường như đó là điều mà “Giuda, không phải Iscariot” đang nghĩ đến (Ga 14,22). Nếu Chúa Giêsu thực sự đã đến để thiết lập vương quốc của Thiên Chúa trên trái đất, tại sao đây không phải là thời điểm thích hợp để thực hiện một cử chỉ vĩ đại nào đó nhằm thuyết phục cả thế giới rằng Ngài

The answer is that Jesus wants to reveal his love to each person individually. Relationship is the key to revelation. That's why, in this brief dialogue, he uses the word "love" no fewer than seven times. He explains to Judas, "Whoever loves me will keep my word, and my Father will love him, and we will come to him and make our dwelling with him" (John 14:23). It's more than knowing the fact that Jesus loved you enough to die for you. It's experiencing that love as you gaze at a crucifix and see how much he suffered or as you treasure his presence after you receive him in the Eucharist. That kind of personal encounter changes everything!

In a similar way, there is a vast difference between knowing about a person and getting to know him. You don't get to know someone only by learning his age, his address, or where he works. Ultimately, it's love that opens the way to the most important and intimate kind of knowledge. Just think about a couple who have been married for many years. Their love has given them a much deeper understanding of each other than when they were first married.

This is the kind of relationship that Jesus offers each of us. He is inviting us to come to know him and experience his love. He wants more than grand gestures; he wants to dwell in us, to bring us into friendship with him, and to teach us to abide in his love.

"Jesus, thank you for loving me. Lord, reveal yourself to me more and more!"

là ai?

Câu trả lời là Chúa Giêsu muốn bày tỏ tình yêu của Ngài cho từng người một. Mỗi tương quan là chìa khóa của sự mặc khải. Đó là lý do tại sao trong cuộc đối thoại ngắn ngủi này, Ngài dùng từ "yêu" không dưới bảy lần. Ngài giải thích với Giuđa: "Ai yêu mến Ta thì vẫn giữ lời Ta, Cha Ta sẽ yêu thương người đó, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người đó" (Ga 14,23). Nó còn hơn cả việc biết rằng Chúa Giêsu yêu bạn đủ để chết cho bạn. Đó là trải nghiệm tình yêu đó khi bạn nhìn lên cây thánh giá và thấy Ngài đã đau khổ đến mức nào hoặc khi bạn quý trọng sự hiện diện của Ngài sau khi bạn rước Ngài trong Bí tích Thánh Thể. Kiểu gặp gỡ cá nhân đó thay đổi mọi thứ!

Tương tự như vậy, có sự khác biệt rất lớn giữa việc biết về một người và tìm hiểu về người đó. Bạn không thể biết ai đó chỉ bằng cách tìm hiểu tuổi, địa chỉ hoặc nơi họ làm việc. Cuối cùng, chính tình yêu sẽ mở đường cho loại kiến thức quan trọng và sâu sắc nhất. Hãy nghĩ về một cặp vợ chồng đã kết hôn nhiều năm. Tình yêu của họ đã giúp họ hiểu nhau sâu sắc hơn rất nhiều so với thời mới cưới.

Đây là loại mối tương quan mà Chúa Giêsu ban cho mỗi người chúng ta. Ngài đang mời gọi chúng ta đến để biết Ngài và trải nghiệm tình yêu của Ngài. Ngài muốn nhiều hơn những cử chỉ vĩ đại; Ngài muốn ở trong chúng ta, làm cho chúng ta trở thành bạn với Ngài và dạy chúng ta ở lại trong tình yêu của Ngài.

Lạy Chúa Giêsu, cảm ơn Chúa đã yêu thương con. Lạy Chúa, xin hãy tỏ mình ra cho con ngày càng nhiều hơn nữa!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.